

M
Maastricht

B
in Beeld

Het Ursulinenklooster,
deel I,
het klooster

oktober
2021

Het Ursulinenklooster, deel 1, het klooster

Dit is deel 1 van 2 delen. Het gaat over het pand aan de Grote Gracht 74. Dat was in de achttiende eeuw van de welgestelde familie Bonhomme. De Maastrichtse architect Mathias Soiron heeft er zijn sporen achtergelaten. Hij was buurman en woonde op nummer 80. We zien links een prachtige schouw van hem. Verschillende soorten natuursteen en stucwerk.

De Zusters Ursulinen kochten het gebouw in 1863 en bouwden aan de achterzijde een klooster. Daarachter lag een kloostertuin.

Deel 2 gaat over de kapel. Die werd in 1890 gebouwd door de welgestelde familie Claereboets en in 1892 ingewijd. Het gebouw is zichtbaar vanuit de Capucijnenstraat. Een prachtig bouwwerk met lichtbogen en grote allure. We bekijken de buiten- en de binnenkant.

Tegenwoordig is in het klooster woon- en zorgcentrum De Merici gevestigd, een thuis voor mensen met een beperking. In de kapel is het museum Sjoen Limburg gevestigd. Het laat de pracht van de provincie zien.

Grote Gracht 74
[wikipedia.org/wiki/
Ursulinenklooster_\(Maastricht\)](https://wikipedia.org/wiki/Ursulinenklooster_(Maastricht))

Het oorspronkelijke pand Bonhomme bestaat op de begane grond uit een aantal kamers met boven de deuren deze supraportes in houtsnijwerk. Het stucwerk aan het plafond is onmiskenbaar van Mathias Soiron of zijn collega Petrus Gagini. En een jaren twintig/ dertig buste van een madonna. Lieflijk, zoet en vol devotie, een fraai genrestuk van aardewerk. In dit deel van het pand zit restaurant 'Veer Mestreech'.

Het restaurant maakt, net als zorgcentrum De Merici, deel uit van Stichting Philadelphia Zorg. In het centrum wonen en werken mensen met een verstandelijke beperking en mensen met een aan autisme verwante problematiek. We kijken naar een tableau van beschilderd hout en snijwerk. De tekst luidt: *Ite ad Joseph*, Ga naar Jozef. En naar een karakteristieke kloostergang. En naar glas-in-loodraampjes in een deur.

In de kloostergangen lieflijke glas-in-loodramen met kleurig vlechtwerk. Ergens in een gang staat een biechtstoel met daaraan een fraaie medaille. De tekst luidt: COR SACRATISSIMUM JESV MISERERE NOBIS MONTMARTRE, Heilig Hart van Jezus, ontferm U over ons. Gedateerd jaren '20. En een prachtig bovenlicht met een bloemenkrans en initialen. Het is boven de deur tussen pand Bonhomme en het klooster.

Lange, donkere gangen. Wat harde banken langs de muur, een biechtstoel, een wijwatervaatje. Sober, stil, koud. Wat voor een leven zou dat geweest zijn voor die nonnen? Is devotie echt voldoende? Een schelpvormig wijwatervat. Er mag alleen water in dat door een priester gezegend is. Wijwater weggooien is niet toegestaan. Men mag het opdrinken of er planten mee water geven. Tussen de chambrettes hangt er ook een.

Een klein deel van het klooster is er nog. Op zolder. De chambrettes van de nonnen. Er is net ruimte voor een bed, een kastje voor wat persoonlijke spullen en een knielbank onder een crucifix. Aan de muur wat religieuze prenten en een tekst als: Moeder van Liefde, van smart, van barmhartigheid, bid voor ons!

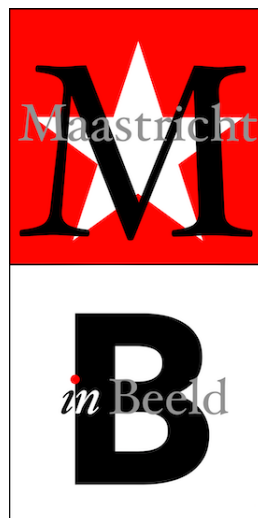

De kloostertuin is deels siertuin, deels kruiden/groentetuin. Voor de keuken van het restaurant. Er is een prachtig prieel. En een plaquette om het honderdjarig bestaan van het klooster van de Orde van de Ursulinen te gedenken. De stichteres was van de Orde was Angela Merici. Het klooster in Maastricht werd op 8 april 1850 opgericht. In 1863 verhuisde men naar deze locatie.

Aan de voet van onderstaand beeld kronkelt een serpent, de bek open, klaar om toe te happen. We zien de gespleten tong met scherpe punten. Daar gaat heel wat dreiging van uit; het kind is in groot gevaar. Gelukkig is daar de bescherming van... Ja, van wat? Een engel? Er is een aanzet van vleugels op de rug bij de schouders. De rechterarm ontbreekt. Het is er ooit apart aangezet en verloren gegaan. Het is goed mogelijk dat de arm een speer vasthad om het monster te verslaan.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een
fotomagazine voor
liefhebbers van de
stad Maastricht.
De opzet is simpel:
interessante
onderwerpen,
behoorlijke foto's,
korte stukken tekst
met wat uitleg en
achtergronden en
een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de
Boekenkast van Peter Scheele:
<https://scheelpj.home.xs4all.nl/Site>

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon

Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II

Bewerking: Adobe Lightroom 6.14

Opmaak: Apple Pages 11.1

Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele